

Rozsudky v spojených veciach C-508/18 OG (prokuratúra v Lübecku)
a C-82/19 PPU PI (prokuratúra v Zwickau), ako aj vo veci C-509/18 PF
(Generálna prokuratúra Litovskej republiky)

Nemecká prokuratúra neposkytuje dostatočnú záruku nezávislosti vo vzťahu k výkonnej moci, aby mohla vydať európsky zatykač

Naproti tomu Generálna prokuratúra Litovskej republiky takúto záruku nezávislosti poskytuje

Dvaja litovskí štátni príslušníci a jeden štátny príslušník sa pred írskymi súdmi bránia výkonu európskych zatykačov vydaných nemeckou prokuratúrou, resp. Generálnou prokuratúrou Litovskej republiky, na účely vedenia trestného stíhania. Kladie sa im za vinu, že sa dopustili skutkov kvalifikovaných ako vražda, ťažké ublíženie na zdraví (OG), ozbrojená lúpež (PF) a organizovaná lúpež alebo ozbrojená lúpež (PI).

Všetky tri dotknuté osoby tvrdia, že nemecká prokuratúra, resp. Generálna prokuratúra Litovskej republiky, nemá právomoc vydať európsky zatykač, keďže nie je „súdnym orgánom“ v zmysle rámcového rozhodnutia o európskom zatykači¹. Pokiaľ ide o nemeckú prokuratúru, OG a PI predovšetkým tvrdia, že táto prokuratúra nie je nezávislá vo vzťahu k výkonnej moci, keďže je súčasťou administratívnej hierarchie, na ktorej čele stojí minister spravodlivosti, v dôsledku čoho existuje riziko politického zasahovania.

Supreme Court (Najvyšší súd, Írsko) a High Court (Vyšší súd, Írsko) v tomto kontexte žiadajú Súdny dvor o výklad rámcového rozhodnutia. Keďže PI sa na základe európskeho zatykača vydaného voči nemu nachádza vo väzbe v Írsku, Súdny dvor vyhovel žiadosti High Court, aby bol návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý sa ho týka, prejednaný v rámci naliehavého konania.

Svojimi rozsudkami z dnešného dňa **Súdny dvor rozhodol, že pojem „súdny orgán vydávajúcí zatykač“ uvedený v rámcovom rozhodnutí sa nevzťahuje na prokuratúru členského štátu, akým je prokuratúra v Nemecku, ktorá je pri prijímaní rozhodnutia o vydaní európskeho zatykača vystavená riziku, že bude priamo alebo nepriamo podliehať individuálnym usmerneniam alebo pokynom zo strany orgánu výkonnej moci, akým je minister spravodlivosti.**

Naproti tomu tento pojem sa vzťahuje na generálnu prokuratúru členského štátu, akým je generálna prokuratúra Litovskej republiky, ktorá ako orgán štrukturálne nezávislý od súdnej moci má právomoc viesť trestné stíhania a ktorej postavenie jej pri vydávaní európskeho zatykača poskytuje záruku nezávislosti vo vzťahu k výkonnej moci.

Súdny dvor najprv pripomína, že európsky zatykač je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, ktorá sa samotná opiera o zásadu vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi. Tieto dve zásady majú kľúčový význam, keďže umožňujú vytvorenie a zachovanie priestoru bez vnútorných hraníc.

¹ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmenené rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24).

Zásada vzájomného uznávania predpokladá, že sa majú vykonávať len tie európske zatykače, ktoré spĺňajú podmienky stanovené rámcovým rozhodnutím. Na to, aby európsky zatykač predstavoval „súdne rozhodnutie“, sa vyžaduje, aby bol vydaný „súdnym orgánom“.

Hoci v súlade so zásadou procesnej autonómie môžu členské štáty podľa svojho vnútroštátneho práva určiť „súdny orgán“, ktorý má právomoc vydať európsky zatykač, význam a rozsah tohto pojmu nemožno ponechať na posúdenie každého členského štátu, ale jeho výklad musí byť jednotný v celej únii.

Je pravda, že výraz „súdny orgán“ neoznačuje len sudcov alebo súdy členského štátu, ale v širšom zmysle sa môže vzťahovať aj na orgány, ktoré sa podieľajú na výkone spravodlivosti v trestných veciach v tomto členskom štáte, na rozdiel najmä od správnych orgánov alebo policajných orgánov, ktoré sú súčasťou výkonnej moci.

Podľa Súdneho dvora možno tak nemeckú prokuratúru, ako aj Generálnu prokuratúru Litovskej republiky, ktorá plní významnú úlohu pri vedení trestného stíhania, považovať za orgán podieľajúci sa na výkone spravodlivosti v trestných veciach.

Orgán, ktorý má právomoc vydať európsky zatykač, však musí pri výkone svojich úloh postupovať nezávisle, aj keď sa tento zatykač opiera o vnútroštátny zatykač vydaný súdom alebo sudcom. Tento orgán musí byť preto schopný vykonávať svoje úlohy objektívne a zohľadňovať všetky skutočnosti v prospech a neprospech a bez toho, aby bol vystavený riziku, že jeho rozhodovacia právomoc bude podliehať vonkajším usmerneniam alebo pokynom najmä zo strany výkonnej moci, aby neexistovali nijaké pochybnosti o tom, že rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača pochádza od tohto orgánu a nie v konečnom dôsledku od výkonnej moci.

Pokiaľ ide o prokuratúru v Nemecku, Súdny dvor konštatuje, že zákon nevyklučuje, že jej rozhodnutie o vydaní európskeho zatykača by mohlo v konkrétnom prípade podliehať pokynom ministra spravodlivosti príslušnej spolkovej krajiny. Preto podľa všetkého táto prokuratúra nespĺňa jednu z požiadaviek nevyhnutných na to, aby bola považovaná za „súdny orgán vydávajúci zatykač“ v zmysle rámcového rozhodnutia, a to požiadavku záruky nezávislého postupu pri vydávaní zatykača.

Naproti tomu sa zdá, že Generálnu prokuratúru Litovskej republiky možno kvalifikovať ako „súdny orgán vydávajúci zatykač“ v zmysle rámcového rozhodnutia, keďže jej postavenie v tomto členskom štáte zabezpečuje nielen objektivitu plnenia jej úloh, ale vo vzťahu k výkonnej moci jej poskytuje rovnako aj záruku nezávislosti pri vydávaní európskeho zatykača. Informácie zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, pritom neumožňujú zistiť, či rozhodnutia tejto prokuratúry o vydaní európskeho zatykača môžu byť napadnuté opravným prostriedkom, ktorý spĺňa všetky požiadavky účinnej súdnej ochrany, čo je skutočnosť, ktorú musí overiť Supreme Court.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Úplné znenie rozsudkov ([C-508/18 a C-82/19](#), ako aj [C-509/18](#)) sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106